

ทำเนียบภูมิปัญญาชาว

ตำบลเหล่าน้อย

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าน้อย

อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

โครงการจัดทำฐานข้อมูลปราชญ์ชาวบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าน้อย อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

*****

หลักการและเหตุผล

ครุภูมิปัญญาไทยหรือที่ยกย่องกันว่าปราชญ์ชาวบ้าน มีหลากหลายตามความถนัดและการปฏิบัติของแต่ละคนซึ่งมีองค์ความรู้ที่มีการหล่อหลอม ซึมซับ บ่มเพาะ ค้นคว้า ทดลองโดยใช้วิถีชีวิตของตนเอง เป็นห้องทดลองขนาดใหญ่ เพื่อทดสอบความถูกต้องและคิดสรรกลั่นกรองสิ่งที่มีคุณค่าแก่ชีวิตแก่แผ่นดิน ถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้สืบสานทั้งที่เป็นมรดกและทั้งที่เป็นสมบัติทางปัญญา ดังนั้นประสบการณ์ความคิดและวิถีการดำรงชีวิตของครุภูมิปัญญาไทยแต่ละท่านล้วนเป็นขุมทรัพย์ทางปัญญาที่สำคัญของแผ่นดิน ซึ่งกลุ่มงานภูมิปัญญาท้องถิ่นขอแนะนำครุภูมิปัญญาไทยหรือปราชญ์ ที่น่าสนใจและเรียนรู้วิถีชีวิต/การปฏิบัติงาน

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าน้อย เล็งเห็นความสำคัญ และเพื่อเป็นการยกย่องเชิดชูเกียรติ และเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจ จึงได้จัดทำฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น / ปราชญ์ชาวบ้านในเขตพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าน้อย ขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อการจัดทำระบบฐานข้อมูลคลังความรู้ของชุมชนในการพัฒนาส่งเสริมอาชีพ และเพื่อเป็นศูนย์กลางการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจ

กลุ่มเป้าหมาย

ปราชญ์ชาวบ้าน / ภูมิปัญญาในตำบลเหล่าน้อย อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

วิธีดำเนินการ

๑. สำรวจปราชญ์ชาวบ้านในพื้นที่ตำบลเหล่าน้อย
๒. จัดทำฐานข้อมูลปราชญ์ชาวบ้าน/ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมสนับสนุนปราชญ์ชาวบ้าน / ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ระยะเวลาดำเนินการ

ตุลาคม ๒๕๖๘ ถึง เมษายน ๒๕๖๙

สถานที่ดำเนินการ

ตำบลเหล่าน้อย อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

งบประมาณ

ไม่ใช้งบประมาณ เพราะเป็นการสำรวจข้อมูลและจัดทำฐานข้อมูลเบื้องต้น

ผู้รับผิดชอบ

กองการศึกษาฯและวัฒนธรรม / องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าน้อย

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ภูมิปัญญาต่าง ๆ ได้รับการอนุรักษ์ สืบทอดให้คงอยู่สืบต่อไป
๒. ยกย่องเชิดชูปราชญ์ชาวบ้านให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ชนรุ่นหลัง

(ลงชื่อ)..........ผู้เขียนโครงการ
(นางสาวไพจิตตรี ศรีราตรี)
ผู้อำนวยการกองการศึกษาฯ

(ลงชื่อ)..........ผู้เสนอโครงการ
(นางสาวพรทิพย์ ลาสารี)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าน้อย

(ลงชื่อ)..........ผู้อนุมัติโครงการ
(นายมนต์พิทักษ์ บุรณะเสน)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าน้อย

ความหมายและขอบข่ายภูมิปัญญาไทย

ภูมิปัญญาไทย หมายถึง องค์ความรู้ ความสามารถและทักษะของคนไทยอันเกิดจากการสั่งสม ประสบการณ์ที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้ เลือกสรร ประยุกต์ พัฒนา และถ่ายทอดสืบต่อกันมา เพื่อใช้แก้ปัญหา และพัฒนาวิถีชีวิตของคนไทยให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและเหมาะสมกับยุคสมัย ภูมิปัญญาไทยนี้มีลักษณะ เป็นองค์รวม มีคุณค่าทางวัฒนธรรมเกิดขึ้นในวิถีชีวิตไทย ซึ่งภูมิปัญญาท้องถิ่นอาจเป็นที่มาขององค์ความรู้ที่ งอกงามขึ้นใหม่ที่จะช่วยในการเรียนรู้ การแก้ปัญหา การจัดการและการปรับตัวในการดำเนินวิถีชีวิตของคน ไทย ลักษณะองค์รวมของภูมิปัญญา มีความเด่นชัดในหลายด้านเช่น ด้านเกษตรกรรม ด้านอุตสาหกรรม และ ทัศนกรรม ด้านการแพทย์แผนไทย ด้านการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน ด้านศิลปกรรม ด้านภาษาและวรรณกรรม ด้านปรัชญา ศาสนา และประเพณี และด้านโภชนาการ วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์และภูมิปัญญา

ภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น (Folk Wisdom)

ได้มีผู้ความหมายดังนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 2) หมายถึง ความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ใน ชีวิตของคนเราผ่านกระบวนการศึกษา สังเกตคิดวิเคราะห์จนเกิดปัญญา และตกผลึกมาเป็นองค์ความรู้ที่ ประกอบกันขึ้นมาจากความรู้เฉพาะหลาย ๆ เรื่อง ความรู้ดังกล่าวไม่ได้แยกย่อยออกมาเป็นศาสตร์ เฉพาะ สาขาวิชาต่าง ๆ อาจกล่าวได้ว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นจัดเป็นพื้นฐานขององค์ความรู้สมัยใหม่ที่จะช่วยในการเรียนรู้ การแก้ปัญหา การจัดการ และการปรับตัวในการดำเนินชีวิตของคนเรา ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นความรู้ที่มีอยู่ ทั่วไปในสังคม ชุมชนและในการตัวของผูู้เอง หากมีการสืบค้นหาเพื่อศึกษา และนำมาใช้ก็จะเป็นที่รู้จักกันเกิด การยอมรับ ถ่ายทอด และพัฒนาไปสู่คนรุ่นใหม่ที่ตามยุคตามสมัยได้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2547) ได้แบ่งสาขาภูมิปัญญาโดยจำแนกเป็น 9 ด้าน ดังนี้

1. ด้านเกษตรกรรม ได้แก่ ความสามารถในการผสมผสานองค์ความรู้ ทักษะ และเทคนิคด้าน การเกษตรกับเทคโนโลยี โดยการพัฒนาบนพื้นฐานคุณค่าดั้งเดิม ซึ่งคนสามารถพึ่งตนเองในสภาวะการณ์ต่าง ๆ ได้ เช่น การทำการเกษตรแบบผสมผสาน การแก้ปัญหาการเกษตรด้านการตลาด การแก้ปัญหาด้านการผลิต และการรู้จักปรับใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการเกษตร เป็นต้น

2. ด้านอุตสาหกรรมและทัศนกรรม ได้แก่ การรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการแปรรูป ผลผลิตเพื่อการบริโภคอย่างปลอดภัย ประหยัด และเป็นธรรม อันเป็นขบวนการให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถ พึ่งตนเองทางเศรษฐกิจได้ ตลอดทั้งการผลิตและการจำหน่ายผลผลิตทางทัศนกรรม เช่น การรวมกลุ่มของกลุ่ม โรงงานอาหาร กลุ่มโรงสี กลุ่มทัศนกรรม เป็นต้น

3. ด้านการแพทย์แผนไทย ได้แก่ ความสามารถในการจัดการป้องกันและรักษาสุขภาพของคนใน ชุมชนโดยเน้นให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองทางด้านสุขภาพและอนามัยได้เช่นยาจากสมุนไพรอันมีอยู่หลากหลาย การนวดแผนโบราณ การดูแลและรักษาสุขภาพแบบพื้นบ้าน เป็นต้น

4. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ การพัฒนา และการใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เช่น การบวชป่า การสืบชะตาแม่น้ำ การทำแนวปะการังเทียม การ อนุรักษ์ป่าชายเลน การจัดการป่าต้นน้ำ และป่าชุมชน เป็นต้น

5. ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน ได้แก่ ความสามารถในการด้านการสั่งสม และบริหารกองทุนและสวัสดิการชุมชน ทั้งที่เป็นเงินตราและโภคทรัพย์เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงให้แก่ชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในกลุ่ม เช่น การจัดการกองทุนของชุมชนในรูปแบบของสหกรณ์ออมทรัพย์ รวมถึงความสามารถในการจัดสวัสดิการในการประกันคุณภาพชีวิตของคนให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการรักษายาบาลของชุมชน และการจัดระบบสวัสดิการบริการชุมชน

6. ด้านศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านศิลปะ สาขาต่าง ๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม นาฏศิลป์ ดนตรี ทัศนศิลป์คีตศิลป์การเล่นพื้นบ้าน และนันทนาการ

7. ด้านภาษาและวรรณกรรม ได้แก่ ความสามารถในการอนุรักษ์และสร้างสรรค์ผลงานด้านภาษา คือ ภาษาถิ่น ภาษาไทยในภูมิภาคต่าง ๆ รวมถึงด้านวรรณกรรมท้องถิ่นและการจัดทำสารานุกรมภาษาถิ่น การปริวรรตหนังสือโบราณ การฟื้นฟู การเรียนการสอนภาษาถิ่นของท้องถิ่นต่าง ๆ

8. ด้านปรัชญา ศาสนา และประเพณี ได้แก่ ความสามารถประยุกต์และปรับใช้หลักธรรมคำสอนทางศาสนา ปรัชญาความเชื่อและประเพณีที่มีคุณค่าให้เหมาะสมต่อบริบททางเศรษฐกิจ สังคม เช่น การถ่ายทอดวรรณกรรม คำสอน การบวชป่า การประยุกต์ ประเพณีบุญประเพณีต่าง ๆ

9. ด้านโภชนาการ ได้แก่ ความสามารถในการเลือกสรร ประดิษฐ์และปรุงแต่งอาหารและยาได้เหมาะสมกับความต้องการของร่างกายในสภาวะการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนผลิตเป็นสินค้าและบริการส่งออกที่ได้รับความนิยมแพร่หลายมาก รวมถึงการขยายคุณค่าเพิ่มของทรัพยากรด้วย

ครูภูมิปัญญา

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้จัดทำนิยามความหมายของครูภูมิปัญญาและครูภูมิปัญญาไทย ดังนี้

ครูภูมิปัญญา หมายถึง บุคคลผู้ทรงภูมิปัญญาด้านใดด้านหนึ่ง เป็นผู้สร้างสรรค์และสืบสานภูมิปัญญาดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง จนเป็นที่ยอมรับของสังคมและชุมชน และได้มีการยกย่องให้เป็น “ครูภูมิปัญญาไทย” เพื่อทำหน้าที่ถ่ายทอดภูมิปัญญาในการจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ตามนัยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นรากฐานสำคัญของการดำรงชีวิตของชุมชนท้องถิ่น ทั้งนี้เพราะว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นสรรพวิชาความรู้ที่ชุมชนใช้แก้ปัญหาหรือจรโลงชีวิตของเขาไม่ว่าจำเป็นความรู้ที่มีการสั่งสม มีการประยุกต์ใช้มายาวนานหรือชุมชนรับมาจากภายนอก ล้วนแต่เป็นความรู้ที่ผ่านการพิสูจน์ว่าเข้ากันได้กับวิถีชีวิตด้านอื่น ๆ ของชุมชนท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่นยังเป็นความรู้สาธารณะที่คนส่วนใหญ่สามารถนำไปใช้ได้ หากภูมิปัญญาท้องถิ่นจะสามารถดำรงอยู่ได้ยาวนาน จำเป็นต้องต้องมีศักยภาพในการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมหรือบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้จะต้องมีภูมิคุ้มกันทางปัญญาของตนเอง คือ การพัฒนาคนในชุมชนท้องถิ่นให้มีอิสรภาพทางการคิด มีความเป็นตัวของตัวเอง สามารถวิเคราะห์พัฒนาแบบใหม่ วิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของภูมิปัญญาของตนเองและสิ่งที่น่าสนใจจากภายนอกเพื่อเลือกประยุกต์ใช้อย่างชาญฉลาดและมีการปรับใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน น่าจะเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วย

ให้ชุมชนท้องถิ่นอยู่รอดอย่างยั่งยืนทั้งปัจจุบันและอนาคต จากข้อความดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า สังคมไทย จำเป็นต้องมีการพัฒนาในสองทางหลักที่คู่ขนานกันไป แนวทางแรก คือ การพัฒนาในกระแสหลักเป็นการแข่งขันที่เน้นความมีประสิทธิภาพสูงสุดในเวทีโลกและอีกแนวทางหนึ่ง คือ การพัฒนาชุมชนในระดับรากหญ้า ซึ่งต่างก็มีเป้าหมาย คือ การพัฒนาที่ยั่งยืน จำเป็นต้องหาทางรักษาสมดุลของการพัฒนาทั้งสองแนวทาง โดยมีสติและรู้จักรัก เหว้า ของตัวเอง โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนในชุมชนท้องถิ่นหลงเหลืออยู่ให้เห็น การพัฒนาจะใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local Wisdom) เป็นตัวขับเคลื่อนการก้าวไปข้างหน้าเพื่อการปรับตัว และการสร้างเศรษฐกิจที่ อยู่บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยเน้นการพึ่งตนเองให้ได้ก่อน แล้วถึงจะเป็นการผนึกกำลัง เพื่อสร้างเศรษฐกิจชุมชน และเมื่อเข้มแข็งพอก็สามารถขยายสู่ระดับประเทศและต่างประเทศได้

ทะเบียนปราชญ์ชาวบ้าน / ภูมิปัญญาชาวบ้าน

1. ด้านเกษตรกร

ที่	ชื่อ - สกุล	รายละเอียดด้านภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	นายเสถียร เฟ็งพันธ์	การเกษตรผสมผสานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง	210 หมู่ที่ 5
2	นายประพงษ์ สามารถ	การเกษตรผสมผสานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง	137 หมู่ที่ 4
3	นางละมุล สุระขันธุ์	การเกษตรผสมผสานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง	99 หมู่ที่ 4
4	นางทองศุณย์ สืบสาน	การเกษตรผสมผสานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง	30 หมู่ที่ 4

2. ด้านเหตุการณ์ สิ่งประดิษฐ์ และการแปรรูปผลิตภัณฑ์

ที่	ชื่อ - สกุล	รายละเอียดด้านภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	นางนิยม ไชยเม็ง	ด้านหัตถกรรม ทอเสื่อ ทอพรมเช็ดเท้า	132 หมู่ที่ 1
2	นางสมทรง ทูลธรรม	ด้านหัตถกรรม ทอเสื่อ ทอพรมเช็ดเท้า	49 หมู่ที่ 1
3	นายสมพาน พิมพ์บุลย์	ด้านหัตถกรรม ทอเสื่อ ทอพรมเช็ดเท้า	46 หมู่ที่ 1
4	นางสาวบังอร ไสวารี	ด้านหัตถกรรม ทอเสื่อ ทอพรมเช็ดเท้า	83 หมู่ที่ 1
5	นางสมปอง วงศ์สุโท	ด้านหัตถกรรม ทอเสื่อ ทอพรมเช็ดเท้า	84 หมู่ที่ 1
6	นางบัวไข ภูมิแสนโคตร	ด้านหัตถกรรม ทอเสื่อลายซิด	76 หมู่ที่ 1
7	นางเพ็ญศรี ศรีชมพู	ด้านหัตถกรรม ทอเสื่อ แพรว	84 หมู่ที่ 1
8	นางสมพงษ์ มั่นนัง	ด้านหัตถกรรม ทอเสื่อ ทำไม้กวาดทางมะพร้าว	133 หมู่ที่ 1
9	นางพันธ์ สอนผา	ด้านหัตถกรรม งานใบตอง ทำพานบายศรี	137 หมู่ที่ 1
10	นางวิรัตน์ สารพล	ด้านหัตถกรรม งานใบตอง ทำพานบายศรี	34 หมู่ที่ 1
11	นางมณฑา บุรณะเสน	ด้านหัตถกรรม งานใบตอง ทำพานบายศรี	39 หมู่ที่ 1
12	นางทองคำ วงศ์สุโท	ด้านหัตถกรรม งานใบตอง ทำพานบายศรี	50 หมู่ที่ 1
13	นางพุทธา พิศพาล	ด้านหัตถกรรม งานใบตอง ทำพานบายศรี	73 หมู่ที่ 1
14	นายบุญจันทร์ ศรีชมพู	ด้านหัตถกรรมจักรสาน	2 หมู่ที่ 1
15	นายคำตัน ศรีชมพู	ด้านหัตถกรรมจักรสาน	121 หมู่ที่ 1
16	นางเคน สีชมพู	ด้านหัตถกรรมจักรสาน	76 หมู่ที่ 1
17	นายไสว สาสุนันท์	ด้านหัตถกรรม สานแหวน	30 หมู่ที่ 1
18	นายสำเนียง คำสาสินธุ์	ด้านหัตถกรรม สานอวนมอง	25 หมู่ที่ 1
19	นายฉลาด สาธุนันท์	ด้านหัตถกรรม ทอพรมเช็ดเท้า	43 หมู่ที่ 2
20	นางหนูเพียร อรัญไฮตร์	ด้านหัตถกรรม ทอผ้าด้วยมือ	61 หมู่ที่ 2
21	นางแสงทอง มะโนธรรม	ด้านหัตถกรรม ทอเสื่อกก	65 หมู่ที่ 2
22	นายเคน ศรีบุษย์	ด้านหัตถกรรมจักรสาน	91 หมู่ที่ 5
23	นางสำราญ ภิวงค์	ด้านหัตถกรรม ทอผ้าด้วยมือ	97 หมู่ที่ 5
24	นางปรีชา ศรีไชยวาน	ด้านหัตถกรรม	78 หมู่ 5
25	นายเคน ศรีบุษย์	ด้านหัตถกรรมจักรสาน	91 หมู่ที่ 5
26	นายบุญกว้าง ศรีบุษย์	ด้านหัตถกรรมจักรสาน	103 หมู่ที่ 6
27	นางม่วง ศรีบุษย์	ด้านหัตถกรรม ทอเสื่อกกลายซิด	163 หมู่ที่ 6
28	นางสาวชฎาภา วิเชียรดี	ด้านหัตถกรรมจักรสาน	97 หมู่ที่ 6
29	นายอาการ จิตวานิล	ด้านหัตถกรรม งานใบตอง ทำพานบายศรี	89 หมู่ที่ 6
30	นางประพันธ์ แผลมภูตา	ด้านหัตถกรรม ทอเสื่อกกลายซิด	90 หมู่ที่ 6
31	นางสมาลี ทองประมูล	ด้านหัตถกรรมทอพรมเช็ดเท้า	6 หมู่ที่ 6
32	นางสาวสุบิน สร้อยศรี	ด้านหัตถกรรมทอพรมเช็ดเท้า	7 หมู่ที่ 6
33	นางทองจันทร์ เมือง ณ ศรี	ด้านหัตถกรรมทอเสื่อกก	74 หมู่ที่ 6
34	นางม่วง ศรีบุษย์	ด้านหัตถกรรมทอเสื่อกก	163 หมู่ที่ 6
35	นายเทือง สุระขันธุ์	ด้านหัตถกรรมจักรสาน	2 หมู่ที่ 8

3. ด้านดนตรี นาฏศิลป์ และการละเล่นพื้นบ้าน

ที่	ชื่อ - สกุล	รายละเอียดด้านภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	นายจันทา บุรณะเสน	ปราชญ์ด้านดนตรีพื้นบ้าน	19 หมู่ที่ 1
2	นายทองย้อย พันพละ	ปราชญ์ด้านหมอลำ	หมู่ที่ 1
3	นางคำเก็ง อ่อนน้อม	ปราชญ์ด้านหมอลำ	หมู่ที่ 2
4	นางบาง แก้วคำลา	ปราชญ์ด้านหมอลำ	หมู่ที่ 3
5	นายบุญช่วย บุญเข้ม	ปราชญ์ด้านหมอลำ	หมู่ที่ 4
6	นายสุรพล พิมเพ็ง	ปราชญ์ด้านการเป่าแคน หมอลำ	67 หมู่ที่ 5
7	นางเกสร ศรีบุษย์	ปราชญ์ด้านหมอลำ ลำกลอน	98 หมู่ที่ 5
8	นางราชจี ไชยตา	ปราชญ์ด้านหมอลำ ลูกทุ่ง	134 หมู่ที่ 5
9	นางสุบรรร บุญวิสัย	ปราชญ์ด้านหมอลำ ลูกทุ่ง	52 หมู่ที่ 6
10	นายทองใส วิเชียรดี	ปราชญ์ด้านหมอลำ	หมู่ที่ 6
11	นางสมร ฝอยทอง	ปราชญ์ด้านหมอลำ	114 หมู่ที่ 6
12	นางมาลัย พรหมโยธา	ปราชญ์ด้านหมอลำ	หมู่ที่ 6
13	นายเข้มจัน พรหมโยธา	ปราชญ์ด้านการเป่าแคน	115 หมู่ที่ 6
14	นายสุภี วรชีนา	ปราชญ์ด้านการเป่าแคน	หมู่ที่ 7
15	นางอำนวย ปิยมาศย์	ปราชญ์ด้านหมอลำ	หมู่ที่ 7
16	นายสมพงษ์ สันตะนันท์	ปราชญ์ด้านตีตพิน	148 หมู่ที่ 7
17	นายปาน สำราญเย็น	ปราชญ์ด้านตีตพิน	20 หมู่ที่ 7
18	นายอนันท์ คำทอง	ปราชญ์ด้านตีตพิน	27 หมู่ที่ 8
19	นายแสน แก้วศิลา	ปราชญ์ด้านหมอลำ	หมู่ที่ 9

4. ด้านแพทย์แผนไทย / สมุนไพร / หมอพื้นบ้าน

ที่	ชื่อ - สกุล	รายละเอียดด้านภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	นางอรุณ คล่องแคล่ว	ด้านสมุนไพร ลูกประคบ	46 หมู่ที่ 1
2	นางนงลักษณ์ ป้องสีดา	ด้านนวดแผนไทย	169 หมู่ที่ 5
3	นางประยงค์ ไชยขารี	ด้านสมุนไพรพื้นบ้าน	198 หมู่ที่ 5
4	นางสำราญ ขาววุกุดแซ่	ด้านนวดแผนไทย	48 หมู่ที่ 5
5	นางปรียา ศรีไชยวาน	ด้านสมุนไพร	
6	นายบุญกว้าง ศรีบุษย์	ด้านสมุนไพร เช่นการรักษาขางูสวัด	103 หมู่ที่ 6
7	นายดวง ปรีชา	ด้านสมุนไพร เช่นการรักษาอาการทางกระดูก	104 หมู่ที่ 6
8	นายบุญศรี วงละคร	ด้านสมุนไพร เช่นการรักษาไฟไหม้ น้ำร้อนลวก	203 หมู่ที่ 6

5. ด้านอาหาร และเครื่องดื่ม

ที่	ชื่อ - สกุล	รายละเอียดด้านภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	นางเพ็ญศรี ศรีชมพู	ด้านโภชนาการ (ปลาต้ม)	76 หมู่ที่ 1
2	นางบังอร ไสวารี	ด้านโภชนาการ (ปลาต้ม)	83 หมู่ที่ 1
3	นางอรุณ คล่องแคล่ว	ด้านโภชนาการ (ปลาต้ม)	46 หมู่ที่ 1
4	นางพิศสมัย สุขสุสติ	ด้านโภชนาการ (ปลาต้ม)	33 หมู่ที่ 1
5	นายบัวไข ภูมิแสนโคตร	ด้านโภชนาการ (ปลาต้ม)	139 หมู่ที่ 1
6	นางสวัสดิ์ ป้องสีดา	ด้านโภชนาการ (ปลาต้ม)	115 หมู่ที่ 1
7	นางสุนทรี มั่นคง	ด้านโภชนาการ (ขนมพื้นเมือง)	29 หมู่ที่ 6
8	นางสาวจรรยาลักษณ์ ศรีบุษย์	ด้านโภชนาการ (ขนมทองม้วน)	82 หมู่ที่ 6

6. ด้านศาสนาและวัฒนธรรม

ที่	ชื่อ - สกุล	รายละเอียดด้านภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	นายวินัย ศรีชมพู	พิธีกรรมทางศาสนา/ พิธีกรรมต่างๆ	36 หมู่ที่ 1
2	นายประดิษฐ์ ไชยทะเล	พิธีกรรมทางศาสนา/ พิธีกรรมต่างๆ	37 หมู่ที่ 2
3	นายสมัย เวียงสีมา	พิธีกรรมทางศาสนา/ พิธีกรรมต่างๆ	44 หมู่ที่ 2
4	นายลำพูน บุญสินธ์์	พิธีกรรมทางศาสนา/ พิธีกรรมต่างๆ	19 หมู่ที่ 4
5	นายจันดี ไชยดา	พิธีกรรมทางศาสนา/ พิธีกรรมต่างๆ	2 หมู่ที่ 4
6	นายปัญญา ศรีบุษย์	พิธีกรรมทางศาสนา/ พิธีกรรมต่างๆ	32 หมู่ที่ 5
7	นายบัวลา มีประทุม	พิธีกรรมทางศาสนา/ พิธีกรรมต่างๆ	82 หมู่ที่ 5
8	นายอนันท์ วารินทร์	พิธีกรรมทางศาสนา/ พิธีกรรมต่างๆ	30 หมู่ที่ 6
9	นายบุญฤๅ พรหมวงศ์	พิธีกรรมทางศาสนา/ พิธีกรรมต่างๆ	114 หมู่ที่ 7
10	นายพรมรี กาษรเส	พิธีกรรมทางศาสนา/ พิธีกรรมต่างๆ	56 หมู่ที่ 7

